

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ח תְּשׁוּרִי (ד' סוכות)

יוֹמָא דְהִילּוּלָא רַבָּה דְאַדְוִנָא מוֹרְנֵי וּרְבִנֵי הַקְדוּשָׁה צְדִיק
יְסוּד עוֹלָם רֵאשִׁי חֲבִית לְכָל חֲבָתִים הַנְּחָל נֹבֵעַ מִקּוּר
חֲכָמָא רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא זי"ע מִק"ק בְּרֵסֶלְב:

יְשׁוּאוֹ הָרִים שְׁלוֹם. לְאוֹצֵר בְּלוֹם. צְדִיק יְסוּד עוֹלָם. הֵלֹא הוּא
כְּבוֹד אֲדוּנָא מוֹרְנֵי וּרְבִנֵי. גְּאוּן עֵינָא. עֵטְרַת תְּפִאֲרָתָא.
וְתִפְאֲרַת כָּל יִשְׂרָאֵל. רֵאשִׁי גּוֹלַת אֲרִיֵּאל. הֵלֹא הוּא הַנְּשׂוּר
הַגָּדוֹל בַּעַל כְּנָפִים. בְּצֵלוֹ גְּחִסָּה וְנִתְלוּן יְחִינֵי מִיוֹמִים. בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי יְקִימְנֵי וְנַחֲמֵי לְפָנָיו וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח עַד בְּלַתִּי שְׁמַיִם.
הַגְּאוּן הַגָּדוֹל בּוֹצִינָא קְדִישָׁא הַחֲסִיד הָאֲמִיתִי הַמְתַּחֲסֵד עִם
קוּבֵי. מְחִיָּה חַיִּים. לוֹ הוּמָּה תְּהִלָּה. כְּלוּם סִימְתִי לְכִלְהוֹ שְׁבָחִי.
אֵלֹהֵי כָּל הַשְּׁמַיִם הֵיוּ וְכוּ' שְׁבָחוּ אֵי אֶפְשָׁר לְסַיֵּם. אֲשֶׁרִינֵי אֲשֶׁרִי
חֶלְקֵנִי שְׁנַפְלָנִי בְּחֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ. חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים אַף
בְּחֶלֶת שְׁפָרָה עָלַי. וּמִתּוֹק הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם. אֲשֶׁרִינֵי. אֲשֶׁרִי
עֵינֵי רְאִיתָה כָּל אֵלֹהֵי אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוּן. מֵאֵת ה'
הִיְתָה זֹאת מִן הַשְּׁמַיִם. כְּבוֹד קְדוּשַׁת שְׁמוֹ. נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד
בְּעֵלְהָ. מוֹרְנֵי וּרְבִנֵי הָרַב רַבִּי נַחֲמָן בְּטִירִיָּה רַחֲמָנָא וּבְרַכִּיָּה. יֵאָמֵר
בְּצֵלְצַח וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח: (מתוך מכתבו של גאון עוזנו מוהרנ"ת לאדמו"ר

ז"ל ביום ה' ח' ניסן תקס"ז

סדר לקוטי פורת"ן הימני:

**וְזֶה פְּרוּשׁ: אָמַר רַבָּה בַּר בַּר-חֲנָה: אָמַר לִי הַהוּא טִיעָא, תָּא
 אַחֵי לָךְ טוּרָא דְּסִינֵי. אַזְלִי וְחֲזֵאי דְּהֶדְרִין לָהּ עֲקָרְבֵי
 וְקִימִין כִּי חֲמֵרֵי חוּרְתָא. וְשָׁמַעְתִּי בַת-קוֹל שְׂאוּמְרַת: אֹזִי לִי
 שְׁנַשְׁבַּעְתִּי; וְעַכְשָׁו שְׁנַשְׁבַּעְתִּי, מִי מִפְּר לִי.**

רשב"ם: "שנשבבתי" - מן הגלות, בדכתיב קראי טובי בנביאים.

**תָּא וְאַחֵי לָךְ טוּרָא דְּסִינֵי, שְׁהוּא בְּחִינַת עֲצוֹת, כִּי שָׁם קָבְלוּ
 תַּרְי"ג עֲטִינ. חֲזֵאי דְּהֶדְרִין לָהּ עֲקָרְבָא, הֵינּוּ שֵׁישׁ עֲצַת נְחָשׁ,
 עֲצַת רְשָׁעִים, שְׁעַל-יְדֵיהֶם אֵין יְכוּלִים לְקַבֵּל עֲצַת צְדִיקִים, וְרַע
 אָמַת.**

**וְקִימִין כִּי חֲמֵרֵי חוּרְתָא - זֶה בְּחִינַת צִיצִית, שְׁהוּא שְׁמִירָה
 מִעֲצַת הַנְּחָשׁ, מִנְּאוּף; כְּמוֹ שְׂאוּמְרוֹ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם
 לְבָרְכָה (מְנַחוֹת מ.ג.): 'אֵיזָה עֲנָשׁוֹ גָּדוֹל, שָׁל לָבָן אֹז שֶׁל תְּכֵלֶת?
 וְאָמְרוּ: מָשָׁל לְאַחַד, שְׁצָוָה לְהַבִּיא לּוֹ חוּתָם שֶׁל זָהָב, הֵינּוּ תְּכֵלֶת,
 וְחוּתָם שֶׁל טִיט, הֵינּוּ לָבָן. וְזֶה: "חֲמֵרֵי" - לְשׁוֹן חֲמֵר וְטִיט;
 "חוּרָא" - הֵינּוּ לָבָן, כִּי עַכְשָׁו זֶה עֵקֶר הַצִּיצִית.**

**וְשָׁמַעְתִּי בַת-קוֹל שְׂאוּמְרַת, אֹזִי לִי שְׁנַשְׁבַּעְתִּי. פִּרְשׁ רַבְנּוּ
 שְׁמוּאֵל: עַל הַגְּלוּת, הֵינּוּ, עַל-יְדֵי צִיצִית יְכוּלִין
 לָבוֹא לְעֲצַת צְדִיקִים, לְבְּחִינַת אָמַת; וְעַל-יְדֵי אָמַת בָּאִים לְאַמוּנָה
 כַּנ"ל; וְעַל-יְדֵי אָמוּנָה בָּא הַגְּאֻלָּה כַּנ"ל. וְזֶה שְׁשִׁמְעַת חֲרַטַּת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ עַל הַגְּלוּת, כִּי הַצִּיצִית שֶׁהֵם 'חֲמֵרֵי חוּרָא' גָּרַם כָּל זֶה.**

**וְזֶה פְּרוּשׁ: "וְאֵלָה" - כָּל מְקוֹם שְׁנַשְׁבַּעְתִּי 'וְאֵלָה' מוֹסִיף; זֶה
 בְּחִינַת יוֹסֵף, בְּחִינַת שְׁמִירַת הַבְּרִית, בְּחִינַת**

ציצית. המשפטים – זה בחינת 'כלו זרע אמת', כמו שכתוב (תהלים י"ט): "משפטי ה' אמת", שזוכה לעצת צדיקים, לבחינת אמת.

אשר תשים לפניהם – זה בחינות 'כד אתהבר בה אמת', וזה בחינת 'השוו אשה לאיש', כי זה איש ואשה הם בחינת התחברות אמת ואמונה, ובזה תלוי הגאולה כנ"ל.

וזה: יכול שיהיו התלמידים לומדים ואין מבינים – תלמוד לומר וכו', ערכם לפניהם בשלחן ערוך, זה בחינת הגאולה, שלעתיד יתגלו כל החכמות בשלחן ערוך, כמו שכתוב (ישעיהו י"א): "ומלאה הארץ דעה". (עד כאן לשון רבנו, זכרוננו לברכה)

(השמות השונים להפורה הזאת):

התפלה הוא בחינת אמונה, והוא בחינת הנסים, כי גם למעלה מטבע, ולזה צריך אמונה כנ"ל, עין שם. ובשביל זה, התפלה מסגל לזכרון, כי תפלה הוא בחינת אמונה כנ"ל. ושכחה הוא ענין, שהיה לפנינו דבר-מה ונשכח ועבר מאתנו. (והיא דרך ההנהגה על-פי מערכת המזלות, שמתנהג בסדר יום אחר יום, והוא הפוך האמונה. מה שאין כן אם מאמין שיש מחדש הכל ברצונו בכל יום תמיד, והוא מחיה ומקים הכל תמיד, והוא למעלה מהזמן, אין כאן שכחה, ודו"ק).

ומעתה תראה נפלאות בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (שבת קד.): 'מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנים היו עומדין'; כי **מם** הוא בחינת השכחה, ועל זה אמרו רבותינו, זכרונם לברכה (חגיגה ט:): 'אין דומה השונה פרקו מאה פעמים למאה פעמים ואחד'. כי **מם** בגימטריא **מאה**, ועד מאה שולט השם של

התפלה, כמו שכתוב (בראשית ט"ז): "כי שמע ה' אל ענידך", ותרגומו: 'ארי קביל ה' ית צלותיך', והוא בחינת אמונה פנ"ל. וזהו סוחר, מלשון סחור סחור (בחינת מקיפים), שהוא בחינת אמונה פנ"ל, "ואמונתך סביבותיך" (תהלים פ"ט).

וזהו (רות ג): "ופרשת בנפך על אמתך", כי ציצית דקדושה, שהם בנפי מצוה, הוא שמירת הברית והוא בחינת זונג דקדושה. וזהו ששאל חגי הנביא (חגי ב): "הן ישא איש בשר-קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם", כי פגם הברית - העדר הלחם, כמו שכתוב (משלי ו): "בעד אשה זונה עד פכר לחם", והבן: "ויתשב באיתן קשתו וכו', משם רועה אבן ישראל" (בראשית מ"ט) אבהן ובנין, בחינת התפלה יעקב ובניו.

סגולה לחולה - להסתכל על הציצית. והסוד בפסוק (שם מ"ח): "הנה בנה יוסף בא אליך". כי כל אלו התבות מרמזין על הציצית, דהינו מנין החוטין והחליות והקשרים, (כמבאר ב"פריי עין-חיים" בשער הציצית, פרק ד', בהג"ה, עין שם (ז"ל הפע"ח ט"ל כריכות הם קנ"ו כמנין יוסף וסמ"ך גודלין יש בכל הכנפות עם הציצית כמנין הנה וכמנין בנד חוליות וקשרים. והחוטין הם ל"ב והם שזורין הריס"ד כמנין בא אליך ע"כ: וזהו: "הנה בנה יוסף בא אליך", דהינו בחינת ציצית פנ"ל, על-ידי-זה "ויתחזק ישראל".

סדר קצור לקושי מותר"ן הימני:

י צריך להתרחק מאד מעצות של תהמון עם שרבים ככלם הם עצות רעות ומקלקלות מאד, מכל-שכן וכל שכן עצת רשעים וחולקים ומתנגדים על האמת שצריכים להתרחק מהם יותר ויותר, כי מהם באים כל הקלקולים והפגמים רחמנא לצלן, כי עצתם היא בחינת עצת הנחש הקדמוני וכשם-כך עצתם חם

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

כמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ושלום הם מטילין בו והמא בבחינת נשואין בקלפה, כמו שכתוב:
"הנחש השיאני" (בראשית ג' יג). והם בבחינת פגם הברית ומרחיקים
מהאמת והאמונה הקדושה ומלבוא לארץ ישראל. על כן צריך
להתרחק מאד מליך אחר עצתם חס ושלום רק לדבק את עצמו
בצדיקי אמת ואנשיהם ההולכים בדרכיהם שכל עצתם הם
בחינת "פלה זרע אמת" (ירמיה ב' כא). בבחינת תקון הברית ועל ידי
עצתם זוכה לכל טוב לאמת ואמונה ותפלה וארץ ישראל ולעשות
נסים בעולם:

יא עקר הנאוף תלוי בעינים. ומצות ציצית היא תקון ושמירה לזה
ועל ידי זה נצולין מעצות רעות הנ"ל. וזוכין לקבל עצות אמתיות
של הצדיקי אמת. על כן צריכין לזהר מאד במצות ציצית ולכוון
בשעת עטיפת הציצית הקדושים ובברכתן שיזכה לשמירת
הברית ולעצות טובות ואמתיות, ושיזכה על ידי זה לאמונה
ולארץ ישראל ולקרוב את הגאולה. ושיזכה לתפלה ולעשות נסים
ומופתים בעולם, ושיזכה לפרנסה על ידי המצוה הקדושה הזאת
כי עקר הפרנסה תלוי בתקון הברית ועל ידי זה יזכה גם כן להבין
היטב בכל מקום שילמוד ויתגלו לו כל החכמות כשלחן ערוך:
יב התפלה היא בבחינת אמונה ומסגל לזכרון ונצול משכחה שהיא
תלויה בפגם אמונה:

יג קדם שמקרב להצדיק אזי הוא בבחינת השמן לב וכו' ואזניו
וכו' ועיניו וכו' (ישעיה ו' י) הינו שלבו אטום ואזניו סתומים ועיניו
עורים מלראות האמת ולהתעורר לתשובה. אבל כשמדבק עצמו
לצדיקים ומקבל מהם עצה אזי נפתח לבבו ועיניו ואזניו בבחינת
יראה בעיניו וגו' שהן בבחינת תלת מחין, ושב ורפא לו שרואה
ושומע ומבין האמת וזוכה לתשובה:

יד על-ידי פגם הברית אין לו פרנסה:
 טו סגלה לחולה להסתכל על הציצית:

סדר היי מוהר"ן היופני:

נמצא כשאדם רוצה לעשות תשובה צריך לראות שיפסיק הבל
 הרע מלבוא בו. בכך יעשה כך יאנה, ואנחה הוא שמאריך הבל
 בביאתו וביציאתו וממשיך ההבל בהוספה. והוי ההוספה כמו
 תוסף רוחם יגועון, הינו כמו מיתה. כמו שקדם מיתה נתוסף
 באדם הרוח, ואחר כך מת והולך ממנו הרוח, כן כשאנחה נתוסף
 בו ההבל ואחר כך נפסק מן ההבל, הינו שמתיר את עצמו מקו
 ההבל הטמאה ומקשר את עצמו לקו ההבל הטאהור. ומקבל הבל
 וחיות מהבל הטאהור. נמצא שעל-ידי אנחה שנאנה על עוונותיו
 מתיר את עצמו משרש הטמאה ומקשר את עצמו לשרש
 הקדשה. וזה בחינת תשובה ששב מהטמאה להקדשה. נמצא
 שמקבל חיות חדש וגם הגוף נעשה חדש, כי אמרו רבותינו
 זכרונם לברכה (ברכות נח): אנחה שוברת כל גופו של אדם נמצא
 שנעשה גוף חדש.

וזה פרוש (קהלת ח): "יש הבל אשר נעשה על הארץ" וכו'. הינו יש
 צדיקים שעושים עברות גדולות וזה מחמת ההבל, הינו שתוהים
 על מעשיהם הראשונים ונאנחו על מעשיהם הטובים ועל-ידי
 אנחותיהם נפסקו משרש הבל הטאהור ונתקשרו להבל הטמא
 והבל הזה החטיאם. והוא הדין להפך מה שרשעים עושים מצוות
 גדולות כמעשה הצדיקים גם זה הבל הינו גם זה מחמת ההבל.
 הינו מחמת אנחה שנאנחו על מעשיהם הרעים, ועל-ידי אנחה
 קשרו עצמן להבל הטוב כמו שכתבנו לעיל.

עד כאן לשון רבנו אבות באות ממה שכתב בעת ילדותו

וּמִכְאוּבָם וְכוּ', וְלִכְל מָקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ הַטְּפוֹת אוֹ שֶׁנַּעֲשׂוּ מֵהֶם בָּנִים
 מִמֶּשׁ אוֹ חֵם וְשָׁלוֹם וְכוּ' כַּמְבֹאָר שָׁם, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם מְחִיבִים
 הַלְּבָבוֹת שֶׁל הַטְּפוֹת לְהַרְגִישׁ כְּאִבָּם וּמִכְאוּבָם הַגָּדוֹל כְּשֶׁנִּתְעוֹרָר
 לֵב אֲבִיהֶם וְהַרְגִישׁ הַיָּטִב כְּאִב עוֹנֹתָיו וְכוּ' כַּמְבֹאָר שָׁם עַיִן שָׁם.

סדר האלף-בית היומני:

לא. נח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני
 חברו ברבים. לב. כשחברך מבישה, תודה לדבריו. לג. המלבין
 פני חברו ברבים, כאלו שופך דמים ויורד לגיהנום ואינו עולה.
 לד. נח לו לאדם שיבוא על ספק אשת איש ואל ילבין פני חברו
 ברבים, ואין לו חלק לעולם הבא. לה. אל תביש עם שאתך
 בתורה ומצוות, אבל לבעל-עבירה מתר לבישו ולהונו בדברים.
 לו. כל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה. לז. הכל נפרע ביד
 שליח חוץ מאונאה, ואין הפרגד ננעל בפניו.

בנגדים א. בגדי אדם מרמזים על מדותיו של אדם. ב. מי שהולך
 יחף, בידוע שהוא חוטא. ג. על-ידי עזות-מצח נענש בנגדים גם
 על-ידי שבועות. ד. מי שאינו נזהר להסתכל בפערות אביו, לסוף
 שילכו בניו "ערום ויחף". ה. מי שאוכל קדם, התפלה הוא נענש
 בנגדים. ו. על-ידי גאווה נענש בנגדים. ז. מי שמסית את חברו
 מדרך הטובה לדרך הרעה, על-ידי זה אין לו במה ללבש. ח. מי
 שהוא ערב בעד עכו"ם, הוא נענש בנגדים. ט. לעתיד הקדוש-
 ברוך-הוא יהא נפרע מאותם המלכשים מלבוש עכו"ם. י. מי
 שהולך בנגדים קרועים מחמת עניות, תקנתו - הבכיה לפני
 השם יתברך. יא. כל המבזה בנגדים, לסוף אינו נהנה מהם. יב.
 מי שעושה מלבוש לעני, על-ידי זה נצול מבזיונות. יג. מי שהוא

נֹזֶהר מְלַבֵּישׁ שׁוֹם אָדָם, זֹכָה לְמַלְבוּשִׁים.

חֵלֶק שְׁנֵי א. עַל־יְדֵי סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיֹת שֶׁל צְדִיקִים מִמְּשִׁיכֵי אֲזָרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְדוּחָה הַרְבֵּה חֲשָׁךְ וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם גַּם זֹכָה לְבְגָדִים נְאִים. ב. הַרְגִיל בְּקִלְלָה, עַל־יְדֵי זֶה לֹא יִהְיֶה לוֹ בְּגָדִים עַל שַׁבָּת. ג. מִי שֶׁמִּיָּפֶה תָּמִיד אֶת רַגְלָיו בְּלְבוּשֵׁי נְאִים, לְמַשָּׁל בְּמַנְעָלִים יָפִים בְּיוֹתֵר אִו בְּמַכְנָסִים, עַל־יְדֵי זֶה בָּא לְגִנְבַת הַדָּעוֹת. ד. הַמְזַלְזֵל בְּמַצּוֹת צִיצִית, אֵינֹו זֹכָה לְקַבֹּרָה. ה. הָעוֹשֶׂה בְּגָדִים לְחִבְרוֹ, יְכוֹל לְשַׁנּוֹת רְצוֹן חֲבֵרוֹ לְכָל מַה שִׁירְצָה, הֵן בְּגִשְׁמֵי הֵן בְּרוּחָנִי.

סֵדֶר שִׁבְחֵי הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

וּבְקִשׁ אֹתָם שִׁיקְבְּלוּ אֹתוֹ עַל שַׁבָּת אֲצֵלָם וְלֹא רָצוּ וּבְשַׁבָּת קִבְּלוּ אֶת הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ אֲצֵלָם עַל שַׁבָּת, וְאֹתוֹ לֹא רָצוּ לְקַבֵּל וְהִכְרַח לְאָכֹל מֵאֲכָלֵי חֶלֶב כִּי לֹא רָצוּ לְאָכֹל שָׁם בְּשָׂר רַק הֵם, הָיָה לָהֶם אֵיזָה שׁוֹחֵט וְגַם בְּשַׁבָּת הָיָה לָהֶם מַחְלֶקֶת גְּדוֹל מְאֹד עִמּוֹ, וְרָצוּ לְדַחֲפוֹ לַחוּץ כִּי הוּא נִכְנָס אֲצֵלָם אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא אָכַל עִמָּהֶם, וְהֵם הִתְחִילוּ לָרִיב עִמּוֹ עַד שֶׁרָצוּ לְדַחֲפוֹ לַחוּץ וְהָיָה רַעַשׁ גְּדוֹל שָׁם וְכֵן בִּבְקָר הָיָה גַם־כֵּן כֹּךְ:

כָּלֵל הַדְּבָר, כִּי הוּא זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה, עֲשֵׂה בְכוּנָה, וְהִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבִזּוֹת בְּכָל מִינֵי בְזִיוּנוֹת וְאָמַר לְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ שִׂאלוּ הַבְּזִיוּנוֹת יְהִיוּ לוֹ לֹו טוֹבָה גְּדוֹלָה בְּהַלִּיכָהּ וּבְחִזְרָהּ כִּי גִדֵּל עֵצִים הַמְּנִיעוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁהָיָה לוֹ לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וּלְהַעֲרִיךְ וּלְסַפֵּר וְלֹא הָיָה לוֹ בְּאֶפְשָׁרֵי לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם עַל־יְדֵי קְטָנוֹת זֹאת כִּי אֲשֶׁר נִשְׁמַע אַחֲר־כֶּךְ מִפִּיו בְּפִרוּשׁ וְאָמַר, שָׂאֵם לֹא הָיוּ לוֹ אֵלֹו הַבְּזִיוּנוֹת וְהַקְטָנוֹת לֹא הָיָה לוֹ בְּאֶפְשָׁרֵי לָבוֹא

לְשֵׁם בְּשׁוּם אַפֵּן וְאָמַר שְׂרָאָה שְׂהוּא מְכָרָח לְשָׂאָר שָׁם בְּסִטְנָבּוּל
 דְּהֵינּוּ לְמוֹת שָׁם, אַךְ זֹאת הַקְטָנוֹת וְהַבְּזוּיוֹנוֹת הַצִּילוּ אוֹתוֹ, כִּי קָדָם
 שָׁבְאִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' כַּנִּל:

אַחֲר־כֵּךְ צִוָּה רַבֵּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, לְהָאִישׁ שְׂהָיָה עִמּוֹ שְׂיִתֵּן
 לְהָאֲנָשִׁים הַנִּל שָׁבְוֵי אוֹתוֹ כַּנִּל, מִהַמְּאָכְלִים וּמִשְׂקָאוֹת וּמִיַּי
 מְרַקְחָת שְׂלָהֶם שְׂהָיָה עִמָּהֶם, לִתֵּן לָהֶם מִהַכֹּל וְנָסְעוּ אֵלָיו הָאֲנָשִׁים
 לְבֵיתָם, וְלֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֲנָרַת מִרַבֵּנוּ לְבֵיתוֹ, רַק מִהָאִישׁ שְׂהָיָה
 עִמּוֹ קָבְלוּ אֲנָרַת וְרַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, הִנִּיחַ אֲנָרַת שְׁלוֹ בְּתוֹךְ
 אֲנָרַת שְׁלֵ הָאִישׁ הַנִּל וְאֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים הָיוּ רוֹצִים לְפָתַח אֶת
 הָאֲנָרַת שְׁלֵ הָאִישׁ הַנִּל אוֹלֵי יוֹכְלוּ לְהַבִּין מִמֶּנּוּ אֵיזָה דְּבָר מִרַבֵּנוּ
 זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, מִי הוּא וּמֵאִין הוּא, אֲבָל לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְמַצֵּא
 הָאֲנָרַת אֶצְלָם, כִּי נֶעְלַם מֵהֶם הֵיכָן שְׂהִנִּיחוּ אֶת הָאֲנָרַת וְלֹא בָּא
 לְיָדָם הָאֲנָרַת עַד שָׁבְאוּ אֶל הַקְּאָמְעֵר (תַּחֲנַת מַעֲבָר גְּבוּל) בְּוֹלִיחָאֵי
 אֶז מָצְאוּ הָאֲנָרַת אֶצְלָם, וְרָאוּ מִן הָאֲנָרַת שְׂזָה הָיָה רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ
 לְבִרְכָּה הִמָּה רָאוּ כֵּן תְּמָהוּ, וְנִבְהָלוּ מְאֹד וְהָאִישׁ הַהוּא שָׁבְוָה
 אוֹתוֹ הִרְבֵּה כַּנִּל בָּא לְבֵיתוֹ וְנִפְטַר בְּסִמּוּךְ לְבִיאתוֹ מִמָּשׁ:

סֵדֶר שְׂלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(מא) יתן כל פרשה בבית שלה שתהא זקופה מעומד בביתה: (מו)
 יהיה הגליון עליון תחלה שזהו שורה עליונה וגליון תחתון לצד
 פה הברתיים: הגה וראש הפרשה יהיה מונח לצד ימין הקורא שאם בא
 לפתח ולקוראן יהיו מונחים לפניו כהלכתן: (תרומת הדשן ובית יוסף בשם
 אורחות חיים): (מז) אם כתב כל הארבעה פרשיות בקלף אחד כשרים
 אפילו אין ריוח ביניהם ובלבד שיהא חוט או שמיחה בין כל בית
 ובית ושל יד כותב הארבעה פרשיות בקלף א' וגולל אותן מסופן
 לתחלתן וכורך קלף עליהם ושער עגל ומכניסן בביתם כמו של

ראש. אם כתבם על ארבעה קלפים והניחם בארבעה בתים יצא והוא שיטלה (פי' יכסה) עור על ארבעה בתים שיהיו נראים כבית אחד: הגה והמנהג לדבקם בדבק שיהא הכל כקלף אחד ויזהרו ליטול דבק כשר (ברוך שאמר ואגור סימן נ"ז): (מח) אם צפה הבתים בזהב או בעור בהמה טמאה פסולים: (מט) הלכה למשה מסיני שיהיו תפילין נתפרים בגידי בהמה וחיה טהורים וטוב לתפור בגידי שור: (נ) אין לקנות גידים מא"י משום דחיישינן שמא של בהמה טמאה הם. מקום שאין גידין מצויים תופרים בטאליאדור"ש שעושים מן הקלף עד שיזדמנו להם גידים: (נא) יתפור שלשה תפירות בכל צד וחוט התפירה יהיה סובב משתי רוחות ויעביר חוט התפירה בין כל בית ובית: הגה מיהו אם לא עשה רק י' תפירות או פחות מזה אינו נפסל (מרדכי) ויש מי שאומר שי"ב תפירות אלו יהיו בחוט אחד: (נב) יכנים הרצועה תוך המעברתא ויעשה קשר כמין דלי"ת בשל ראש וכמין יו"ד בשל יד להשלים אותיות שד"י עם השי"ן שבשל ראש: הגה ונוהגים להעביר עור על הבית של יד לרוחב הזרוע ויהיה רחבו כרוחב הבית (טור) ולא יעשה הקשרים אלא לאחר שעשה השי"ן מתפילין ואח"כ יעשה הדלי"ת ואח"כ היו"ד כסדר אותיות השם:

סימן לג (א) אם נתקלקל עור של שני בתים מבתי הראש זה אצל זה אם התפילין ישנים פסולים ואם הם חדשים כשרים כל זמן שעור מושב הבתים קיים: הגה גם הבתים צריכין להיות קיימים אלא שנקרעו קצת (ב"י) ויש אומרים להיפך בישנים כשרים ובחדשים פסולים (רש"י והרא"ש) ונ"ל דיש להחמיר לפסול בשניהם: ואלו הם חדשים כל זמן שאם היו מושכים אותם ברצועות הבית מתפשט ונפתח נקרא חדש אם אינו נפתח נקרא ישן ואם נתקלקלו שנים זה שלא כנגד זה ראשון ושלישי כשרים אפילו הם ישנים ואם

נתקלקלו ג' בתים בכל ענין פסולים: (ז) אם נפסקו תפירות התפילין להרמב"ם אם היו שתי התפירות זו בצד זו או שנפסקו ג' תפירות אפילו זו שלא כנגד זו הרי אלו פסולים בד"א בישנים אבל בחדשים כל זמן שעור מושב הבתים קיים כשרים. ואלו הן חדשים כל שאוחזין מקצת העור שנקרע תפרו ותולין בו התפילין והוא חזק ואינו נפסק ואם אין ראוי לתלות בו אלא הוא נפסק הרי אלו ישנות: הגה ויש אומרים דבחדשים פסולים ובישנים כשרים (רש"י והטור והרא"ש) וטוב לחוש לשתי הסברות כן נ"ל: (ג) עור הרצועות צריך שיהיה מעור בהמה חיה ועוף הטהורים וצריך שיהיה מעובד לשמו. רצועות בין מעור בין מקלף כשרות הלכה למשה מסיני שיהיו הרצועות שחורות מבחוץ אבל מצד פנים יעשה מאיזה צבע שירצה חוץ מאדום שמא יאמרו שמדם חטטיו נצבעו והאדימו: (ד) טוב שישחירם ישראל לשמן ולא עכו"ם: הגה ומיהו בדיעבד כשר אם השחיר עור הבתים אבל הרצועות אפילו בדיעבד פסול (מצא כתוב):

סדר לקוחי תפלות היומי:

קיד: וּזְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשִׁבְרִי וְלִסְלִק מֵעָלַי אֶת מִדַּת הַגְּאוּהָ, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל אֲנִי ה' מָלֵא רַחֲמִים אֶתְּךָ יְדַעְתָּ אֶת שְׁפֹלוּתֵנוּ וְדִלוּתֵנוּ וְעֲנִיּוּתֵנוּ בָּעֵת הַזֹּאת עַל-יְדֵי חַטָּאתֵנוּ וְעוֹנוֹתֵנוּ וּפְשָׁעֵנוּ הַרְבִּים, אֲשֶׁר עַל יְדָם נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מְאֹד, וְאִין לָנוּ שׁוֹם צַד זְכוּת לַפְּעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ עַל יְדוֹ, כִּי אִם בְּמִתְנַת חֲנָם לְגַמְרֵי כִּי דַרְכְּךָ לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ, וְאֶתְּךָ מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְמִתְנַת חֲנָם עַל כֵּן מָלֵא רַחֲמִים תְּרַחֵם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְּדַעְתֵּנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, שׁוֹם מַחֲשַׁבֶּת חוּץ לְטָעוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִכְנַם בְּלִבִּי שׁוֹם נְדָנוֹד גְּאוּת וְגִבְהוּת

וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, לְבַל תֵּאבֹד תִּקְוֹתַי לְגַמְרִי, חֶם וְשָׁלוֹם כִּי מְעַט
 הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּנוּ הַכֹּל מֵאַתָּה, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ" וְגַם זֶה
 הַמְעַט דִּמְעַט טוֹב מְעַרְבָב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁגַם מְעַט
 הַטּוֹב צָרִיךְ תִּקְוִינִים גְּדוֹלִים רַבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁיֻכַּל
 לְהִתְבָּרַר וְלַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, וְאִיךָ יֻכַּל מְגַשֵּׁם וּמְרַחֵק כְּזֶה לְזִכּוֹת עַל
 יְדֵי מְעַט טוֹב פְּחוֹת מִטְּפָה מִן הַיָּם וְאִין לִי שׁוֹם מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֵנָה כִּי
 אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאִם חֶם וְשָׁלוֹם, נִכְנָם בְּלִבִּי חֲלִילָה הַטָּעוֹת
 שֶׁל צַד גְּבָחוֹת וְגֵאוֹת, אֲזִי אֶבְדְּתִי בְּעַנְיִי, חֶם וְשָׁלוֹם כִּי בְּמָה יִזְכֶּה
 נַעַר מְנַעֵר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי:

קטו: ה' אֱלֹקִים יָדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ, חוֹם וְחַמֵּל
 עָלַי וְתִצִּילֵנִי מִגֵּאוֹת וְגֵבָחוֹת כִּי בְּאַמֶּת שָׁפַל וְנִבְּזָה כְּמוֹנִי, לֹא הָיָה
 צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל כָּלֵל לְהִנָּצֵל מִגֵּאוֹת כִּי אִיךָ יַעֲלֶה עַל יָדְעַת נִבְּזָה
 וְנִמְאָם וּמָלֵא פְגָמִים מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ, שְׁיֻכְנָם בְּלִבּוֹ שְׁטוֹת
 וְשִׁנְעוֹן הַזֶּה, שְׁיַעֲלֶה עַל יָדְעַתוֹ שׁוֹם נִדְּנוּד גֵּאוֹת וְאֶלְמָלֵא לֹא הָיִיתִי
 פּוֹגֵם נִגְדֶּךָ כָּל יָמַי אֶלֶּא פְּגָם אֶחָד לְבַד קַל שְׁבִקְלִים, גַּם כֵּן לֹא הָיָה
 לִי יִכְלֵת עוֹד לְהִרְיֵם רֹאשׁ לְהִתְגַּאוֹת עַל שׁוֹם בְּרִיָּה קִלָּה שְׁבַע עוֹלָם,
 לְפִי עֵצֶם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וּלְפִי עֵצֶם רַבּוּי הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת
 וְהַנּוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, אֲשֶׁר לְפִי
 הִתְנוּצְצוֹת רוֹמְמוֹתְךָ וּגְדֻלָּתְךָ אֶפְלוּ בְּדַבָּר קַל בְּעֵלְמָא כְּשֵׁאִין אָנוּ
 זֹכִים, חֶם וְשָׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבָר כְּרָאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 בְּאַמֶּת, שׁוֹב אִין אָנוּ יְכוּלִים לְהִרְיֵם פְּנִינּוּ כָּלֵל לְפָנֶיךָ וּבִדְאִי לֹא
 הָיִיתִי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ כָּלֵל עַל בְּטוֹל הַגֵּאוֹת:

קטז: אֵךְ הֵלֵא אֶתָּה יָדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵינוּ, כִּי בְּשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ וְדַעְתָּנוּ
 מְעַרְבָב וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכַמָּה מִיָּנִי שְׁטוֹתִים וְשִׁנְעוֹן, עַד שְׁאוֹרְבִים
 עָלֵינוּ גַם בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁטוֹת שֶׁל פְּנִיּוֹת וְגֵבָחוֹת כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ

כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וּמְכַל צַד אֲזַרְבִּים עָלֵינוּ בְּכֹל עֵת וּמִצְדֵי
 צַדִּדִים, עַד שְׁאִינִי יָכוֹל לִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אִיזָה דְבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת כָּרְאוֹי וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, לְהִיכֵן אָנוּם לְהִיכֵן אֶפְנֶה,
 מֵאִין יָבֹא עֲזָרִי, צַר לִי מְאֹד, "גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי",
 מִחַמַּת רַבּוֹי הַמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת הַמַּתְגַּבְּרִים לְבַלְבֵּל אֶת
 תִּפְלְתִי, חֵם וְשָׁלוֹם מָה אֲמַר מָה אֲדַבֵּר מַה אֶצְטַדֵּק, הָאֱלֹקִים מָצָא
 אֶת עֲוֹנֵי עֲשָׂה עִמִּי מַה שְׁתִּרְצֶה, הִנְנִי בְיָדְךָ כַּחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר
 רַחֵם רַחֵם, הֲצֵל הֲצֵל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הֲצֵל לְקוֹחִים לְמוֹת,
 וּמָטִים לְהַרְגַּ תַּחֲשֹׁךְ וְתִצִּיל וְתִמְלֹט בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים
 מְמוֹת לְחַיִּים, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, מֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל:

קִיּוֹ: רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיָּגוֹן עָלַי זְכוּת וְכַח צְדִיקֵי אֲמֶת,
 וְאֶזְכָּה עַל יָדֶם לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל מֵעָלַי לְגַמְרֵי מִדַּת הַגְּאוֹת עַד שְׁאֶזְכָּה
 לְהַרְגִישׁ שְׁפִלוּתִי בְּכֹל אֶבֶר וְאֶבֶר בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ וְלֹא יִכְנַם בְּלִבִּי
 וְדַעַתִּי שׁוֹם צַד מִחֲשָׁבָה שֶׁל גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל וְאֶזְכָּה
 לְעֲנֹוה אֲמֶתִּיּוֹת וּלְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וְזִכְנִי לְבַטֵּל וּלְשִׁבֵר כָּל
 מִינֵי כְּפִירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּבְלִבוֹלִים וְעַקְמִימִיּוֹת שְׁבִלֵב, שְׁלֹא יַעֲלֶה
 בְּלִבִּי וּבְלֵב כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

קִיח: וְתַעֲזָרֵנִי לְהַתְקַשֵּׁר בְּאַמֶּת עִם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל צְדִיקֵי אֲמֶת,
 וְאֶזְכָּה לְשֹׁאֵב וּלְהַמְשִׁיךְ לְתוֹךְ לִבִּי אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל צְדִיקֵי אֲמֶת
 וְעַל־יְדֵי־זֶה אֶזְכָּה לְיִשָּׁר לֵבָב בְּאַמֶּת, שְׁיִהְיֶה לִבִּי נָכוֹן עִם ה' תָּמִיד
 בְּאַמֶּת וּבְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה וּבְעֲנֹוה אֲמֶתִּיּוֹת וְאֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ שְׁיִהְיֶה
 נִמְשָׁךְ הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי, עַד שְׁאֶזְכָּה לְתַקֵּן פְּגָם
 הַיְדִים וְהַרְגְּלִים, לְגַלוֹת וּלְהָאִיר הָאֶרֶץ הַיְדִים וְהַרְגְּלִים, עַד
 שְׁיִתְעוֹרֵר לִבִּי בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת, עַד שְׁתִּפְּשֵׁט
 הַשִּׁמְחָה הַקְּדוּשָׁה לְתוֹךְ יְדֵי וְרַגְלֵי עַד שְׁאֶזְכָּה לְהַמְחִאת כַּף וְרַקוּדִין

